Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 19ης Μαρτίου 2025*

«Εξωσυμβατική ευθύνη – Κρατικές ενισχύσεις – Παρέμβαση της Επιτροπής ως amicus curiae ενώπιον εθνικού δικαστηρίου – Παράνομος χαρακτήρας της προσαπτόμενης στο θεσμικό όργανο της Ένωσης συμπεριφοράς – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 – Αρχή της διάκρισης των εξουσιών, αρχή της ανεξαρτησίας των εθνικών δικαστηρίων, αρχή του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής, αρχή της αμεροληψίας και αρχή της ουδετερότητας»

Στην υπόθεση T-350/23,

Rems Kargins, κάτοικος Ρίγας (Λεττονία), εκπροσωπούμενος από τον O. Behrends, δικηγόρο,

ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους L. Flynn και B. Stromsky,

εναγομένης,

υποστηριζόμενης από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τις A.-L. Meyer και A. Jensen,

παρεμβαίνον,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους A Μαρκουλλή, πρόεδρο, V. Tomljenović (εισηγήτρια) και Γ. Βαλασίδη, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Νοεμβρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση [1]

1 Με την αγωγή του, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ και του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ο Rems Kargins ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη συνεπεία της φερόμενης παράνομης συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, λόγω της παρεμβάσεώς της ως amicus curiae στο πλαίσιο δίκης μεταξύ αυτού και τρίτης εταιρίας ενώπιον του Augstākā tiesa (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Λεττονία).

[*παραλειπόμενα*]

Αιτήματα των διαδίκων

17 Ο ενάγων ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή ευθύνεται για τη ζημία που προκλήθηκε σε αυτόν λόγω της παρεμβάσεώς της σε εθνική ένδικη διαδικασία,

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει αποζημίωση για την εν λόγω ζημία, ύψους τουλάχιστον 15 028 841,93 ευρώ, πλέον τόκων με ετήσιο επιτόκιο 12 %, από τις 23 Ιουνίου 2016 και μέχρι πλήρους εξοφλήσεως,

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη,

– να καταδικάσει τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα.

19 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί, κατ' ουσίαν, την απόρριψη της αγωγής.

Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

23 Εν προκειμένω, ο ενάγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, παρανόμως υπέβαλε παρατηρήσεις ως amicus curiae ενώπιον του Augstākā tiesa (Ανωτάτου Δικαστηρίου).

[*παραλειπόμενα*]

Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας

26 Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει, παρεμπιπτόντως, ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1589 δεν έχει εφαρμογή, δεδομένου ότι στερείται νομικής βάσεως, αντιβαίνει σε πλείονες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, και συγκεκριμένα στο

[1] Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας αποφάσεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

άρθρο 267 ΣΛΕΕ, το άρθρο 108, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και δεν παρέχει επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις.

27 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο αμφισβητούν τα επιχειρήματα του ενάγοντος.

28 Το άρθρο 29 του κανονισμού 2015/1589 ορίζει τα εξής:

«1. Στο πλαίσιο των διαδικασιών εφαρμογής του άρθρου 107 παράγραφος 1 και του άρθρου 108 της ΣΛΕΕ, τα δικαστήρια των κρατών μελών δύνανται να ζητούν από την Επιτροπή να τους διαβιβάσει πληροφορίες που κατέχει ή τη γνώμη της επί ζητημάτων που άπτονται της εφαρμογής της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων.

2. Όταν το απαιτεί η συνεπής εφαρμογή του άρθρου 107 παράγραφος 1 ή του άρθρου 108 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή δύναται να υποβάλλει αυτεπαγγέλτως γραπτές παρατηρήσεις στα δικαστήρια των κρατών μελών τα οποία είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή των διατάξεων περί κρατικών ενισχύσεων. […]»

29 Κατά πρώτον, όσον αφορά τη νομική βάση του μηχανισμού που προβλέπεται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1589, υπενθυμίζεται ότι ο εν λόγω κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 109 ΣΛΕΕ. Η τελευταία αυτή διάταξη προβλέπει ότι το Συμβούλιο δύναται να εκδίδει κάθε αναγκαίο κανονισμό για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ. Επομένως, παρέχει στο Συμβούλιο ευρεία εξουσία, στο μέτρο που αναφέρεται σε «κάθε αναγκαίο κανονισμό», εφόσον αυτός αφορά την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ.

30 Συναφώς, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι η Επιτροπή διαδραματίζει κεντρικό και αποκλειστικό ρόλο στην εξέταση της συμβατότητας των μέτρων ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά. Αφετέρου, τα εθνικά δικαστήρια έχουν ως αποστολή να διαφυλάσσουν τα δικαιώματα των ιδιωτών, βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, εν αναμονή της τελικής απόφασης της Επιτροπής, και, όταν εκδοθεί τέτοια τελική απόφαση, οφείλουν, δυνάμει της αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, να συνάγουν τις συνέπειες του δεσμευτικού χαρακτήρα της εν λόγω απόφασης,

31 Επομένως, τόσο η Επιτροπή, διαδραματίζοντας κεντρικό ρόλο, όσο και τα εθνικά δικαστήρια, όσον αφορά τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των ιδιωτών, βάσει του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, και τις συνέπειες των αποφάσεων που εκδίδονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου, καλούνται, έκαστο όργανο στο πλαίσιο του ρόλου του, να εφαρμόζουν τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ.

32 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επισημαίνεται ότι το Συμβούλιο, κατά την άσκηση της ευρείας εξουσίας που του παρέχει το άρθρο 109 ΣΛΕΕ, μπορούσε να θεωρήσει αναγκαία, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, την απονομή στην Επιτροπή εξουσιών με σκοπό, μεταξύ άλλων, την εναρμονισμένη εφαρμογή των εν λόγω άρθρων εντός της Ένωσης και τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών δικαστηρίων.

33 Πράγματι, στην αιτιολογική σκέψη 37 του κανονισμού 2015/1589 επισημαίνεται ότι η συνεπής εφαρμογή της νομοθεσίας για τις κρατικές ενισχύσεις προϋποθέτει επίσης τη συγκρότηση μηχανισμών για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών και της Επιτροπής, οι οποίοι επιτρέπουν στα εθνικά δικαστήρια να απευθύνονται στην Επιτροπή και να της ζητούν πληροφορίες ή τη γνώμη της σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί κρατικών

ενισχύσεων και στην Επιτροπή να διατυπώνει γραπτές ή προφορικές παρατηρήσεις ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ενεργώντας σύμφωνα με το καθήκον της να υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον.

34 Εξάλλου, στην αιτιολογική σκέψη 38 του κανονισμού 2015/1589 διευκρινίζεται, κατ' αρχάς, ότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής θα πρέπει να τελούν υπό την επιφύλαξη του άρθρου 267 ΣΛΕΕ και ότι δεν δεσμεύουν νομικά τα εθνικά δικαστήρια. Εν συνεχεία, διευκρινίζεται ότι οι παρατηρήσεις υποβάλλονται εντός των πλαισίων των εθνικών δικονομικών κανόνων, περιλαμβανομένων των κανόνων για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των διαδίκων. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής σέβονται την ανεξαρτησία των εθνικών δικαστηρίων. Τέλος, όσον αφορά ειδικότερα την αυτεπάγγελτη υποβολή παρατηρήσεων από την Επιτροπή, διευκρινίζεται ότι αυτή πρέπει να περιορίζεται σε περιπτώσεις που είναι σημαντικές για τη συνεπή εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ή του άρθρου 108 ΣΛΕΕ.

35 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο μηχανισμός συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών δικαστηρίων, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1589, μπορεί να θεωρηθεί αναγκαίος, κατά την έννοια του άρθρου 109 ΣΛΕΕ, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ.

36 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του ενάγοντος ότι ο μηχανισμός του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1589 στερείται ερείσματος στο πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης.

37 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τη συμβατότητα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, επισημαίνεται ότι από το άρθρο 29 του κανονισμού 2015/1589 δεν προκύπτει ότι η παρέμβαση της Επιτροπής, είτε κατόπιν αιτήματος των εθνικών δικαστηρίων είτε αυτεπαγγέλτως, επηρεάζει ή προδικάζει τη δυνατότητα ή, ανάλογα με την περίπτωση, την υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων να υποβάλουν προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

38 Πράγματι, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 38 του κανονισμού 2015/1589, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ως amicus curiae θα πρέπει να τελούν υπό την επιφύλαξη του άρθρου 267 ΣΛΕΕ. Επομένως, ο μηχανισμός του άρθρου 29 του εν λόγω κανονισμού εντάσσεται στο πνεύμα της καλόπιστης συνεργασίας η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4 ΣΕΕ. Καθιστά δυνατό στα εθνικά δικαστήρια να ζητούν από την Επιτροπή γνωμοδοτήσεις και στην Επιτροπή να υποβάλλει παρατηρήσεις οι οποίες δεν είναι δεσμευτικές για τα εν λόγω δικαστήρια. Πρόκειται για υποστηρικτικό μηχανισμό τον οποίο έχουν στη διάθεσή τους τα εθνικά δικαστήρια, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ.

39 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι αν το εθνικό δικαστήριο έχει αμφιβολίες ή αντιμετωπίζει δυσχέρειες ως προς την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, έχει πάντοτε τη δυνατότητα να απευθυνθεί στην Επιτροπή, προκειμένου αυτή να του παράσχει τη συνδρομή της σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας (πρβλ. απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, σκέψη 30).

40 Ομοίως, όσον αφορά τη δυνατότητα της Επιτροπής να υποβάλλει, αυτεπαγγέλτως, γραπτές παρατηρήσεις στα δικαστήρια των κρατών μελών, το Δικαστήριο έχει κρίνει, όσον αφορά το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 και 102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), το οποίο προβλέπει, όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, μηχανισμό πανομοιότυπο με εκείνον που προβλέπεται από το άρθρο 29,

παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1589, ότι ένας τέτοιος μηχανισμός συνεργασίας εντάσσεται στο πλαίσιο της γενικής αρχής της καλόπιστης συνεργασίας η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 4 ΣΕΕ και η οποία αποκτά ιδιαίτερη σημασία όταν πρόκειται για συνεργασία με τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες με τη μέριμνα για την εφαρμογή και την τήρηση του δικαίου της Ένωσης στην εθνική έννομη τάξη (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, X, C-429/07, EU:C:2009:359, σκέψη 21).

41 Αντιθέτως, η δυνατότητα ή η υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων να υποβάλλουν προδικαστικό ερώτημα δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ βασίζεται στις αρχές της ομοιόμορφης εφαρμογής και της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης. Συγκεκριμένα, η εν λόγω διάταξη παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τη δυνατότητα και, ανάλογα με την περίπτωση, τους επιβάλλει την υποχρέωση υποβολής αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, όταν ο εθνικός δικαστής διαπιστώνει, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, ότι η ουσία της διαφοράς άπτεται ζητήματος που εμπίπτει στο πρώτο εδάφιό της. Κατά συνέπεια, τα εθνικά δικαστήρια έχουν ευρύτατη δυνατότητα να απευθύνονται στο Δικαστήριο, όταν κρίνουν ότι η υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν τους θέτει ζητήματα ερμηνείας ή εκτιμήσεως του κύρους διατάξεων του δικαίου της Ένωσης επί των οποίων πρέπει να αποφανθούν (βλ. απόφαση της 21ης Ιουλίου 2011, Kelly, C-104/10, EU:C:2011:506, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

42 Επομένως, ο μηχανισμός του άρθρου 267 ΣΛΕΕ και ο μηχανισμός του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589 συνιστούν συμπληρωματικούς μηχανισμούς οι οποίοι δεν αλληλοαποκλείονται, στο μέτρο που είναι απολύτως νοητό εθνικό δικαστήριο, αφού λάβει τις παρατηρήσεις της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589, επί ζητήματος σχετικού με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, να υποβάλει, στη συνέχεια, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, προδικαστικό ερώτημα ως προς το ίδιο ζήτημα στο Δικαστήριο.

43 Πράγματι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 5ης Μαρτίου 2019, Eesti Pagar (C-349/17, EU:C:2019:172) το Δικαστήριο αποφάνθηκε στο πλαίσιο προδικαστικής παραπομπής, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, ενώ στη διαφορά της κύριας δίκης ενώπιον του οικείου εθνικού δικαστηρίου η Επιτροπή είχε υποβάλει παρατηρήσεις ως amicus curiae (απόφαση της 5 Μαρτίου 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, σκέψη 37).

44 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής ως amicus curiae δεν είναι δεσμευτικές για τα εθνικά δικαστήρια.

45 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η δυνατότητα των εθνικών δικαστηρίων να ζητούν από την Επιτροπή διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ δεν θίγει τη δυνατότητα ή την υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων να του υποβάλλουν προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 1996, SFEI κ.λπ., C-39/94, EU:C:1996:285, σκέψεις 50 και 51).

46 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο ενάγων, ο μηχανισμός του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589 δεν αντιβαίνει στο άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

47 Κατά τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα του ενάγοντος ότι ο μηχανισμός του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589 είναι ασύμβατος με το άρθρο 108, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά το μέρος που θίγει την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εξετάσει ενδεχόμενη παράβαση του οικείου κράτους μέλους, επισημαίνονται τα ακόλουθα.

48 Σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η Επιτροπή δύναται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω παραβάσεως, όταν ένα κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με απόφασή της με την οποία διαπιστώνεται ότι κρατική ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ και ότι η ενίσχυση αυτή πρέπει να καταργηθεί ή να τροποποιηθεί.

49 Αντιθέτως, από το άρθρο 108 ΣΛΕΕ δεν προκύπτει ότι η δυνατότητα της Επιτροπής να προσφύγει απευθείας ενώπιον του Δικαστηρίου εμποδίζεται για τον λόγο ότι παρενέβη ως amicus curiae στο πλαίσιο εθνικής διαδικασίας, δυνάμει του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589. Ομοίως, από την τελευταία αυτή διάταξη δεν προκύπτει ότι το δικαίωμα παρεμβάσεως ως amicus curiae εξαρτάται από τη δυνατότητα της Επιτροπής να προσφύγει ή όχι ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, ο μηχανισμός του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589 ουδόλως επηρεάζει τον μηχανισμό ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων από την Επιτροπή ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι, στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, η Επιτροπή παρεμβαίνει, χωρίς κάποια δικονομική ιδιότητα, υποβάλλοντας μη δεσμευτικές για τα εθνικά δικαστήρια παρατηρήσεις δεν θίγει τη διαδικασία την οποία η ίδια δύναται να κινήσει δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σε περίπτωση που κρίνει ότι ένα κρατικό μέτρο είναι αντίθετο προς το άρθρο 107 ΣΛΕΕ και πρέπει να καταργηθεί ή να τροποποιηθεί.

50 Επομένως, πρόκειται για διακριτούς, συμπληρωματικούς και μη αλληλοαποκλειόμενους μηχανισμούς.

51 Κατά συνέπεια, ο μηχανισμός του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589 δεν αντιβαίνει στο άρθρο 108 ΣΛΕΕ.

52 Το επιχείρημα του ενάγοντος, το οποίο ουδόλως τεκμηριώνεται, ότι το ίδιο το άρθρο 108 ΣΛΕΕ είναι μη νόμιμο, ακόμη και αν θεωρηθεί παραδεκτό, είναι παντελώς αβάσιμο. Πράγματι, η απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 107 ΣΛΕΕ, αποτελεί τη βάση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, στο πλαίσιο της οποίας ο ανταγωνισμός δεν πρέπει να νοθεύεται με κρατικά μέτρα. Ομοίως, η λειτουργία παρακολούθησης, την οποία αναθέτει στην Επιτροπή το άρθρο 108 ΣΛΕΕ, συνιστά θεμελιώδες στοιχείο του συστήματος ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων που θεσπίστηκε από τις Συνθήκες.

53 Κατά τέταρτον, όσον αφορά τις διαδικαστικές εγγυήσεις που διέπουν την εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1589, από την αιτιολογική σκέψη 38 του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής υποβάλλονται εντός των πλαισίων των εθνικών δικονομικών κανόνων, περιλαμβανομένων των κανόνων για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των διαδίκων, και σέβονται την ανεξαρτησία των εθνικών δικαστηρίων.

54 Επομένως, στο πλαίσιο της επίμαχης εθνικής διαδικασίας εφαρμόζονται ακριβώς οι διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, το οποίο θεωρείται ότι είναι σύμφωνο με το άρθρο 19 ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του ενάγοντος ότι ο μηχανισμός του άρθρου 29 του κανονισμού 2015/1589 δεν προβλέπει επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αγωγή.

2) Ο Rems Kargins φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Μαρκουλλή Tomljenović Βαλασίδης

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Μαρτίου 2025.

(υπογραφές)